08/12/2020

Ο Επικήδειος Λόγος του Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών για τον Προκάτοχό του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Σήμερα τελέστηκε η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτη πρώην Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγίου Βησσαρίωνος χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνού και συγχοροστατούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου και από θρόνου του Επιχώριου Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσοστόμου ο οποίος και εκφώνησε τον Επικήδειο Λόγο τον οποίο μπορείτε να διαβάσετε παρακάτω.

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνέ, εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερωνύμου και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

«Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων,

καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται». (Ψαλ. 36,18)

dsc09267 resized 1024Ως νέο δυσάρεστο και θλιβερό για όλους μας, έρχεται η προς Κύριον εκδημία του μακαριστού ήδη Μητροπολίτου κυρού Αλεξίου. Δυσάρεστο όχι γιατί δεν έχουμε την προσδοκία της κοινής αναστάσεως και της συλλειτουργίας στην άνω Ιερουσαλήμ, αλλά γιατί ως τέκνα του και πνευματικά του έκγονα, λυπούμαστε για τον αποχωρισμό και την έξοδο του πατέρα μας από αυτόν τον κόσμο.

Ολόκληρη η Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών, Κλήρος Άρχοντες και Λαός, συνοδεύουμε εν προσευχή και συγκινήσει σήμερα τον αοίδιμο Γέροντα Μητροπολίτη Αλέξιο. Πολύς ο κόσμος που θα ήθελε σήμερα να βρίσκεται εδώ οι Αδελφοί σου Αρχιερείς και Ιερείς οι Άρχοντες του τόπου μας πάσης Αρχής και εξουσίας για να σε αποχαιρετήσουν Γέροντά μας, αλλά τα μέτρα κατά της διασποράς του κορωνοϊού δυστυχώς δεν επιτρέπουν την προσέλευση του πιστού ποιμνίου σου, το οποίο ποίμανες και για το οποίο θυσιάστηκες υποδειγματικά για τόσα χρόνια εφαρμόζοντας πλήρως τον λόγο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: «ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιω. 10,11).

Πραγματικά **ο Μητροπολίτης Αλέξιος θυσίασε την ζωή του ολόκληρη στη διακονία του λογικού ποιμνίου που του εμπιστεύτηκε ο Μέγας Αρχιερεύς Ιησούς Χριστός ως επίσκοπος**

, πρεσβύτερος και διάκονος. Αυτή του η πορεία είχε ως αποτέλεσμα να εφαρμόζει και την συνέχεια του Ευαγγελικού λόγου: «ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν» (Ιω. 10,14). Οι πάντες γνώριζαν την προσφορά του και εκείνος ως φιλόστοργος πατέρας γνώριζε επίσης τους πάντες, με τις χαρές και τις λύπες τους, με τα προβλήματα και τις ανησυχίες του, φροντίζοντας πάντα να ανακουφίζει διακριτικά τον πάσχοντα άνθρωπο και να διακονεί τον πλησίον του ως πιστός χριστιανός και μέλος της Εκκλησίας μας. Τον ευγνωμονούν όλοι όσοι αυτή την στιγμή ένεκα των συνθηκών της πανδημίας δεν μπόρεσαν να τον αποχαιρετήσουν.

Πάντοτε τον συνείχε η προτροπή του Αποστόλου Παύλου «τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ» (Α΄ Τιμ. 4,12), δηλαδή, «να γίνεις υπόδειγμα για τους πιστούς με τον λόγο, με την συμπεριφορά σου, με την αγάπη, με την πνευματική ζωή, με την πίστη, με την εγκράτεια». Και αυτή την προτροπή την εφάρμοσε με όλες του τις δυνάμεις στους χρόνους της ποιμαντορίας του. Στάθηκε δίπλα στον άνθρωπο. Με απλότητα και ταπεινό φρόνημα δίδασκε τους πιστούς, αλλά και όσους επιζητούσαν την μαρτυρία της πίστεως. Με διάκριση συναναστρεφόταν προς όλους και προσέφερε με λιτό και σοφό τρόπο την πατρική του αγάπη. Δεν διατυμπάνιζε το έργο του. Απέφευγε την υπερβολή, χαρακτηριστικό της εποχής μας.

Την ταπεινή εργασία. Το «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου» (Ματθ. 6,3). Την φειδώ στο φαίνεσθαι και την ουσία στο προσφέρειν προς δόξαν Θεού. Και πρότεινε στους ανθρώπους το ήθος της πιστεώς μας. Δηλαδή τον τρόπο δια του οποίου η Ορθοδοξία αγιάζει την καρδία του ανθρώπου. Με τη λατρεία του Θεου. Την πνευματική ζωή μέσα σε ενορίες οι οποίες γίνονται οι λύχνοι στις μικρές η μεγάλες κοινωνίες. Με τη συστράτευση όλων των χαρισματούχων ανθρώπων, κληρικών και λαϊκών, οι οποίοι εργάζονται στον αμπελώνα του Κυρίου.

Έχω την ιδιαιτέρα τιμή να εκπροσωπώ σήμερα και τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο ο οποίος και έσπευσε να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια. Ο Μητροπολίτης Αλέξιος έτρεφε πάντοτε αισθήματα βαθυτάτου σεβασμού και αφοσιώσεως προς την Μητέρα Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, το Σεπτό Κέντρο, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Είναι χαραγμένη στην ιστορία της τοπικής μας Εκκλησίας η υψίστη τιμή την οποία ο Θεός του επεφύλαξε με το να υποδεχθεί τον αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο το 1990. Πάντοτε καυχόταν εν Κυρίω για την Πατριαρχική αυτή επίσκεψη. Και πάλι ευγνωμόνως ευχαριστούμε τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο για την συμμετοχή του στο πένθος της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών.

Ωσαύτως, ευχαριστούμε τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμο, ο οποίος συνδεόταν με μακρά φιλία με τον μακαριστό μας Γέροντα. Η πνευματική σχέση των δύο αυτών εκκλησιαστικών ανδρών σφυρηλατήθηκε μέσα στον χρόνο, στην ευθύνη και την διοίκηση της Εκκλησίας. **Πάντοτε πορεύονταν μαζί και ο σεβασμός και η εκτίμηση ήταν αμοιβαία. Γνωρίζουμε ότι ο Μακαριώτατος θα επιθυμούσε να βρισκόταν εδώ αυτή την ώρα για να αποχαιρετήσει τον αδελφό του, όμως τα μέτρα κατά της εξάπλωσης του ιού τον κράτησαν μακριά.** Εγκαρδίως ευχαριστούμε τον εκπρόσωπό του, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνό για την παρουσία του εδώ και τους θερμούς λόγους με τους οποίους μακάρισε τον Μητροπολίτη Αλέξιο.

Η πορεία της διακονίας του μακαριστού Αλεξίου μέσα στην Εκκλησία ήταν όντως γεμάτη. Συνδέθηκε με μεγάλες μορφές που τώρα τον προϋπαντούν στον Ουρανό, με πρώτο τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ, πάντοτε με πολύ σεβασμό και ευγνωμοσύνη μάς μιλούσε για το σεπτό του πρόσωπο. Θα τον περιμένουν όμως και ο Ναυπακτίας Δαμασκηνός, ο Ξάνθης Αντώνιος, ο Δράμας Διονύσιος. Διηκόνησε πλησίον τους και όλοι τον εξετίμησαν. Έμαθε να είναι ευπρεπής και ρέκτης δίπλα σε παραδοσιακούς αρχιερείς που τηρούσαν την τάξη της Εκκλησίας μας.

Ο Μακαριστός Μητροπολίτης ήταν ιδιαίτερα γνωστός για το φιλόκαλλο και το ευπρεπές της παρουσίας του. Αρχοντικός και συνάμα λιτός στις αρχιερατικές του παρουσίες. Στον δε χαρακτήρα, απλός και ανεπιτήδευτος. Ταπεινός επίσκοπος που δεν άφηνε όμως περιθώρια αλλοίωσης της παράδοσης και των δογμάτων της πίστεώς μας. Ο λόγος του μεστός και θεολογικός, χωρίς περιττούς ακροβατισμούς και δυσνόητα σχήματα λόγου. **Ήξερε πότε να μιλήσει και πότε να σιωπήσει, μεγάλο προσόν στην εποχή μας κατά την οποία οι πάντες μιλούν και δεν ξέρουν τον λόγο. Ο αείμνηστος Αλέξιος όταν μιλούσε σε συγκλόνιζε γιατί**

μέσα από τα λόγια του έβλεπες να ρέει γάργαρο το νερό της Αγιοπνευματικής και Πατερικής Εκκλησιαστικής μας παράδοσης, της πίστης των Αγίων μας που τόσο αγαπούσε.

Εξαιτίας αυτής της αγάπης ανήγειρε και αυτόν τον Ναό, του πολιούχου και προστάτου των Τρικάλων, Αγίου Βησσαρίωνος. Ανέδειξε ακόμα περισσότερο την μνήμη του Αγίου Βησσαρίωνος με την ανέγερση του περικαλλούς αυτού Ναού με σκοπό την τιμή ενός Αγίου προκατόχου του.

Τα έργα των χειρών του στην Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών μαρτυρούν το αεικίνητο της προσφοράς του και της θυσίας του. Ακούραστος κήρυκας του Ευαγγελικού λόγου, δεν διστάζει να μεταβεί στα πιο απομακρυσμένα χωριά της επαρχίας, ώστε να ανακουφίζει με την παρουσία και τους λόγους του το λογικό ποίμνιο της Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών. Φιλακόλουθος και φιλομόναχος, προσπαθεί να βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τις Ιερές Μονές. Σε άριστη συνεργασία με τις Αρχές του τόπου, συμβάλλει με τον δικό του διακριτικό τρόπο στην κοινωνική εξέλιξη της επαρχίας, με Χριστιανικά θεμέλια. Πρωτοστάτησε σε καθιστική διαμαρτυρία στην κεντρική πλατεία της πόλεως μας ώστε να μην κλείσουν τα ΤΕΦΑ. Πριν χρόνια, ο Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών Αλέξιος, κατάφερε να ενώσει όλες τις δυνάμεις του τόπου και να πετύχει κάτι το αδιανόητο για την εποχή εκείνη. Πέτυχε με τους διαρκείς αγώνες των φορέων να έχουν τα Τρίκαλα μια θέση στην Πανελλαδική Πανεπιστημιακή Κοινότητα. Πέτυχε ώστε το ΤΕΦΑΑ Τρικάλων να έχει αξιοπρεπή θέση στον ελλαδικό χώρο.

Ο Μητροπολίτης Αλέξιος θυσιάστηκε για την ζωή και την καθημερινότητα αυτού του τόπου, ώστε εμείς σήμερα να έχουμε αξιοπρεπή παρουσία στον σύγχρονο και απαιτητικό κόσμο!

Πάμπολλες χειροτονίες κληρικών, ανεγέρσεις και ανακαινίσεις Ναών, ανακαινίσεις των Μοναστηριών μας, φροντίδα για τις Μοναστικές Αδελφότητες, φροντίδα για τα νιάτα αυτού του ευλογημένου τόπου. Νοιαζόταν για όλους και για όλα ανεπιτήδευτα, ήταν ο Επίσκοπος και ο Πατέρας όλων μας. Το πνευματικό κέντρο τη βιβλιοθήκη και το Μουσείο για την διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ο Ραδιοφωνικός Σταθμός «Άγιος Οικουμένιος», το περιοδικό «Άγιος Βησσαρίων». Συντηρεί και αυξάνει την βιωσιμότητα των ιδρυμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως, ενώ παράλληλα ενισχύει τον τομέα νεότητας. Εξοπλίζει και ανανεώνει τις Εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως στην ορεινή περιοχή Πύρρα. Αναζωογονεί την Λειτουργική και Κοινωνική δράση των Ενοριών προς όφελος των ευλαβών χριστιανών, είναι μόνο λίγα απ’ όσα έκανε για να ενισχύσει το πνευματικό υπόβαθρο της επαρχίας μας.

Ο**ι λοιπές ευεργεσίες βεβαίως είναι αδύνατον να αποτυπωθούν σήμερα. Είναι όμως χαραγμένες στις καρδιές των μυριάδων ευεργετηθέντων, οι οποίοι πολλάκις μαρτυρούν την ευλογητή και διδακτική παρουσία του**

Μητροπολίτου Αλεξίου τόσο στην τοπική κοινωνία, όσο και στην Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Κυρίου.

Ο Τρικαλινός Λαός αναγνωρίζει στο πρόσωπου του Μακαριστού Μητροπολίτου Αλεξίου, όλες εκείνες τις αρετές που απορρέουν από τον Ευαγγελικό λόγο του Κυρίου. Είναι βέβαιο πως η Ιερά Μητρόπολή μας του οφείλει όλα όσα εμείς σήμερα χαιρόμαστε. Για ακόμη μία φορά εκφράζω ως Ποιμενάρχης την οφειλόμενη ευχαριστία για όλα όσα θυσίασε και για όλα όσα προσέφερε. Ο Θεός θα του τα ανταποδώσει εν ημέρα κρίσεως.

Είναι αληθές πως ζούμε σε μια εποχή αγνωμοσύνης και κατακρήμνισης κάθε σεβασμού, ιδίως προς όσους μας ευεργέτησαν. Όμως εγώ προσωπικά, ως ελάχιστος Επίσκοπος και Μητροπολίτης και διάδοχος του αειμνήστου Αλεξίου στην Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών, επιθυμώ τούτη την ώρα να ευχαριστήσω ενώπιον του σεπτού του σκηνώματος τον Μητροπολίτη Αλέξιο για όσα μου προσέφερε. Σε ευχαριστώ Γέροντα γιατί με δέχθηκες και με εμπιστεύτηκες ως Πρωτοσύγκελλό σου. Σε ευχαριστώ γιατί θέλησες μετά την παραίτησή σου να σε διαδεχθώ ως Επίσκοπος. Σε ευχαριστώ γιατί δεν έπαψες να είσαι δίπλα μου ως στοργικός πατέρας και να με νουθετείς δείχνοντάς μου το πρότυπο της διακονίας όλων μας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. **Μου έμαθες ότι είμαστε απλοί διαχειριστές και έχουμε δανείσει τον εαυτό μας στην Εκκλησία. Τίποτε δεν μας ανήκει, εμείς ανήκουμε στην Εκκλησία και όχι εκείνη σε μας. Το γνήσιο εκκλησιαστικό σου φρόνημα χάραξε την ζωή μου, παράδειγμα φωτεινό και ανεξίτηλο θα μένει στην καρδιά μου.** Κατ’ άνθρωπον, σου οφείλω την Αρχιερωσύνη την οποία αναξίως φέρω. Είναι ταπεινά τα ευχαριστώ μου και το ξέρω, αλλά εκφράζω αυτή την στιγμή της θλίψης και του πόνου, την ευγνωμοσύνη μου προς τον ευεργέτη μου.

Επιθυμώ να ευχαριστήσω και εκείνους που τόσα χρόνια σου συμπαραστάθηκαν και τίμησαν το γήρας σου, με πρώτο τον αγαπητό μας Πρωτοσύγκελλο Αρχιμανδρίτη Αλέξιο, ο οποίος ως ευγνώμων υιός σε διακόνησε ακαταπαύστως, μη φειδόμενος κόπου και χρόνου, δείχνοντας έτσι πώς πρέπει να τιμούμε όσους μας ευεργέτησαν. Στάθηκε δίπλα σου ως ο σωστός γιος προς τον πατέρα του και τώρα πάλι δίπλα σου στέκεται και θρηνεί την έξοδό σου από αυτή την ζωή. Ευχαριστώ την κατά σάρκα αδελφή σου Ευαγγελία Μαρίνη και τα ανίψια σου Γιάννη και Έφη με τις οικογένειές τους γιατί ήταν κοντά σου πάντοτε με αγάπη και σεβασμό. Ευχαριστώ τις κυρίες Δόμνα και Γλυκερία που ως φύλακες άγγελοι σε φρόντιζαν από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός και σε αγαπούσαν.

Όλοι μας αυτή τη στιγμή πενθούμε και προσδοκούμε να σε δούμε ξανά να μας χαμογελάς και να μας συμβουλεύεις. Είναι ωφέλιμο για τον άνθρωπο να έχει δίπλα

του γέροντες και από εκείνους να λαμβάνει την πείρα της ζωής, σοφές παραινέσεις κι όμορφες διηγήσεις από αλλοτινές εποχές τις οποίες εμείς δυστυχώς δεν ζήσαμε. Θα μας λείψουν οι τόσο όμορφες εκκλησιαστικές σου εμπειρίες τις οποίες με ενάργεια και ζέση μας έλεγες.

Τόσα χρόνια προσφοράς και διακονίας μέσα στο γεώργιο του Κυρίου τελειώνουν σήμερα εδώ, στον Ναό του πολιούχου και προστάτου μας Αγίου Βησσαρίωνος, πλησίον του οποίου, κατόπιν δικής σου επιθυμίας, θα ταφεί**ς. Είμαστε οι πάντες βέβαιοι ότι ο Άγιος Βησσαρίων θα σε υποδεχθεί μαζί με τους υπόλοιπους προκατόχους σου επισκόπους στο Ουράνιο Θυσιαστήριο για να τελέσετε τα προεόρτια της Γεννήσεως του Σωτήρος μας. Σίγουρα αντάμωσες πάλι με τον Όσιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη με τον οποίο συνδεόσουν από ετών, πάμπολλες οι φορές που προσέτρεξες στην βοήθειά του. Τώρα που ανεβαίνεις στον Ουρανό θα δεις έκτος απ αυτούς που προανέφερα να σε καλωσορίζει ο αείμνηστος Μητροπολίτης Λαγκαδά κυρός Ιωάννης και δίπλα του ο μακαριστός Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Μαρίνης. Θα χαίρεται που σε βλέπει ξανά. Θα χαίρεται το πνευματικό σου παιδί και ανιψιό σου γιατί ξαναντάμωσε με τον θείο του.**

Βλέπεις ήδη μακαριστέ Γέροντα το Εσφαγμένο Αρνίο, βλέπεις ήδη τα τάγματα των Αγγέλων να κυκλώνουν το Θυσιαστήριο, βλέπεις ήδη να τελείται η Ουράνια Λειτουργία την οποία τόσο ποθούσες.

Σου ζητούμε να μας συγχωρέσεις για τα λάθη που τυχόν κάναμε και άθελά μας σε πικράναμε. Ευχόμαστε ο Θεός να σε έχει κοντά του.

Αλεξίου του Σεβασμιωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης και Σταγών, ημών δε Πατρός και Ποιμενάρχου, αιωνία η μνήμη. Αμήν».

Παρακολουθήστε την Εξόδιο Ακολουθία:

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ.